

lij, Kassembazaar en Pattena de gewoone eerbewijzing niet waren aangedaan, melden ons deselve bij secrete missive van den 9^e maart dat, al eer zij met hem hadden kunnen overeenkomen, gemelde nawab was komen te overlijden en dat zij zig toen geveild hadden dien aangaande van alle verdere aanspraak bevreyd te zullen blijven. Dog dat hunne hoop spoedig weer verdweenen was, alzo na eenige dagen tusschenpoozing voormelde nawabs zoon Meir Florie⁷ tot nawab van Bengale was aangesteld, zodat zij dagelijks zo met de oude pretensie tenminsten de vordering eener nesserane verwagten.

Fol. 198r-199r.

(In een geheime brief van 19 augustus 1765 is het bestuur bevolen zich aan de instructie in de brief van 16 juli 1763 te houden. Daarnaar wordt verwezen. De Engelsen onder majoor Hector Munro behaalden bij Buxar een grote overwinning op de moslims en maakten 105 kanonnen buit. Nadat ze Buxar, het fort Rotaarger⁸, Benares en de vesting Iraandaarger veroverd hadden, hebben ze hun zegepraal voortgezet met het innemen van Allahabad, de residentie van Shuja-ud-Daula. Daarna staakten ze hun acties. [fol. 200] In Allahabad en te Iraandaarger lieten zij troepen achter en trokken naar Benares om daar Robert Clive, die daar dagelijks werd verwacht, op te wachten. Ze achtten deze tot wonderen in staat en gunden hem de eer om de Mogol, die in het leger was, in plaats van zijn negenjarige zoon, die in Delhi de troon had beklommen, weer op de troon te zetten. Dit vonden ze slechts één van de geringste daden van Clive. Het bestuur geeft in de brief van 9 maart 1765 zijn mening over de komst van Clive. Het kreeg de opdracht om, met handhaving van recht en gepaste vrijheid, zo mogelijk iedere verwijdering met de Engelsen te voorkomen. In de brief van 9 maart 1765 verontschuldigt het bestuur zich dat de negotieboeken over 1763/64, die toen nog niet klaar waren, nog ontbreken. Ze beloofden deze spoedig met de sloep Kroonprins te zullen zenden. [fol. 201] Dan wordt ook de nieuwe aanbesteding van textiel gerapporteerd, waarvoor de contracten zo goed als gesloten zijn. De Kroonprins is evenwel nog niet aangekomen. Naast de in de vorige brief reeds genoemde Kattendijke en Scholtenburg zijn als retourschepen die via Bengalen zullen terugkeren, de Bleiswijk voor de kamer Rotterdam en de Schagen voor de kamers van Hoorn en Enkhuizen bestemd. Mocht er niet genoeg lading zijn dan moet de Bleiswijk niet beladen worden. Deze schepen zijn inmiddels vertrokken met een lading t.w.v. f 1.854.514, waaronder aan gemunte en ongemunte specie voor f 1.672.814. Maar de IJsselmonde, die via Malakka zal terugkeren, is bij gebrek aan zilver tot 25 oktober 1765 aangehouden. [fol. 202] In de brief van 25 oktober 1764 gaven Heren XVII George Lodewijk Vernet de gage en emolumenten van gezaghebber en directeur van Bengalen. Op 15 augustus 1765 is besloten de bijhorende gage van f 180,- vanaf de ontvangst van die brief op 26 mei 1765 te laten ingaan.

COROMANDEL

Via Ceylon werden uit Coromandel een brief van het bestuur en een aparte van de gouverneur ontvangen, beide van 13 maart 1765. In de eerste vraagt men ontheffing van een vergoeding van f 41.683 die in de brief van 24 september 1764 was opgelegd. Deze betrof verlies bij verkoop en winstderving op 166 pakken textiel. De speciale brief van de gouverneur behandelde dat wat er bij de komst van de Fransen onder commissaris Jean Law met drie schepen te Karikal is gebeurd. [fol. 203] Deze ontmoette daar Hugel, die met gehuurde troepen op weg was naar Ceylon. Hij verbrak zijn gegeven woord en bood daarna weer aan om met drie compagnieën van ieder 150 man naar Ceylon te vertrekken. Het bestuur ging daarop in, hoewel er maar 198 man verschenen, die op 4 maart 1765 naar Colombo zijn gestuurd. Dit alles en de voorwaarden van de overeenkomst met Hugel zijn in de speciale brief

7 Waarschijnlijk Mir Phulwari Nagm ad-Daula, nawab van Bengalen 1765-66 (Truhart II, p. 1367).

8 Rotaarger, waarschijnlijk Ramgarh tegenover Benares.